

EMIL AARESTRUP (1800-1856)
I EN LANDSBYKIRKE (1837)

1. Vi sad i Landsbykirken. En raa Novemberhimmel Oplyste svagt langs Muren Den fugtiggrønne Skimmel.	8. De tommelange Stumper Stod paa Profit i Stagen, Og Dugen var et smudsigt Og stoppet gammelt Lagen.	15. Det stumme Sprog i Smilet, I Mundens Form og Rødme, Overgik alle Psalmers Livsalighed og Sødme.
2. Tre, fire gamle Bønder, Samt Præst og Degn, var Flokken, Som med sit Skrat fra Taarnet, Høitrevnet, kaldte Klokken.	9. Der var en dyb Forladthed, En Kulde og et Øde, Der var en rædsom Tomhed, Som i en Grav hos Døde.	16. Fuldværd et Sølvorgel I Pulpiturets Stole Var en melodisk Rislen Mig af din Silkekjole.
3. Støv laae paa alle Bænke. Af Malerier spored Man kun den flinke Ungdoms Haandtegninger i Choret.	10. Der var - dog nok om dette! Du vil ei mere høre, Og jeg vil ikke heller Det Værste just berøre.	17. En østerlandsk Parabel, En yndig Læresætning Var i de brune Lokker Og deres bløde Fletning.
4. Og, som paa Hogarths Plade I bittert Lune stukket, Var over Fattigbøssen Tæt Spindelvævet trukket.	11. Nok vel, til at forstemme En Virtuos, endsige En Dilettant i Troen Som mig og mine Lige.	18. Og al den stille Andagt, Som Sind og Hjerter hæver, Og al den fromme Gysen, Som Helligdommen kræver
5. Istedenfor et Orgel, Til Vinterstormens Tuden, Peb Døren med sit Hængsel Og klirrede Blyruden.	12. Men <i>du</i> – var ved min Side; Jeg saae din unge Pande I renest Stiil en Kuppel, En yndig Hvælving danne.	19. Fornam jeg i din Nærhed, Indgjød dit tankefulde Høitidelige Udtryk Mit Letsind og min Kulde
6. Det eneste Par Engle, Som fandtes, laae i Gruset, Ormstukne, invalide, Henslængt i Vaabenhuset.	13. Paa den var ingen Fure; Der var en himmelsk Eenhed I disse Liniers Bøining, I disse Farvers Reenhed.	
7. Og Lysene paa Altret Var ikke tændt - bevares! Der gives intet Sted, hvor Meer ugeneert kan spares.	14. Og dine Blik, som Ungdoms Og Uskylds Engle tændte, Var Alterlys, som roligt Med klare Straaler brændte.	

NOTER

Trykt i *Nytaarsgave fra danske Digtere 1837*

Hogarth – engelsk maler og tegner 1697-1764,
kendt for sin satiriske realisme.

Virtuos – person med stor kunstnerisk dygtighed
Dilettant - amatør

Stod paa Profit... – metalindretning på en
lysestage, hvorpå en lysestump kan anbringes,
sådan at den kan udnyttes til det yderste

Parabel – lignelse